

Nr 584

Av herrar Sveningsson och Strandberg, *angående lånefonden för allmänna samlingslokaler.*

(Lika lydande med motion nr 663 i Andra kammaren)

Staten lämnar sedan 1942 ekonomiskt stöd för att främja tillkomsten och bevarandet av allmänna samlingslokaler.

Stödet har i huvudsak formen av lån, men även rekonstruktionsbidrag utgår. Hithörande frågor handlägges inom inrikesdepartementet av statens nämnd för samlingslokaler. Utredning av statens stöd till allmänna samlingslokaler pågår.

Departementschefen har i direktiven till utredningen framhållit:

Som allmän målsättning för utredningen bör gälla att statens stöd — tillsammans med skäligen insatser från kommunen — skall tillgodose två väsentliga syften, nämligen att möjliggöra ett bevarande av lokaler som är av väsentlig betydelse för befolkningen i orten och att i möjligaste mån skydda staten från förlust på redan lämnade lån.

Stöd till avhjälpande av ekonomiska svårigheter lämnas nu ofta genom en kombination av saneringslån och rekonstruktionsbidrag. Ändamålsenligheten av denna ordning hör till de frågor som bör undersökas. Om skäl därtill föreligger bör utredningsmannen pröva frågan om enhetlig stödform.

Svårigheterna med de nu gällande stödformerna kan belysas med ytterligare ett citat ur direktiven:

Såväl lån för ny- eller ombyggnad som saneringslån är som regel förenat med en kapitalsubvention genom att en del av lånet är ränte- och amorteringsfritt och i allmänhet avskrivs när återstoden av lånet har slutamorterats.

De allmänna formuleringar departementschefen tvingats använda belyser nödvändigheten av en grundlig översyn av stödformerna för att komma fram till en enhetlig och för alla former av samlingslokaler likformigt utformad långivning.

Riksdagens beslut om införande av en investeringsavgift på s. k. oprioriterat byggande har verkat mycket dämpande och i vissa fall inneburit totalstopp på byggandet av samlingslokaler. Detta har naturligen påverkat anslagsbehovet de två senaste åren. Anslaget till lånefonden har under budgetåren 1965/66—1968/69 endast upptagits till ett formellt belopp av 1 000 kronor. För låneutbetalningar står under budgetåret 1968/69 9,8 miljoner till förfogande.

Departementschefen förordar att ramen för lån höjes till 12 000 000 kronor och att anslag upptages till 8 000 000 kronor.

Med hänvisning till att frågor rörande statens stöd till samlingslokaler är föremål för utredning anser vid det dock icke motiverat att så drastiskt höja anslaget. Det skall i sammanhanget framhållas att det icke endast gäller lån till nya samlingslokaler utan även i icke obetydlig utsträckning lån »för avhjälpande av ekonomiskt trångmål».

I avvaktan på utredningsmannens ställningstaganden förordar vi att anslaget upptages till ett belopp av 4 000 000 kronor och att ramen för beslut om lån fastställs till 8 000 000 kronor.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte

a) medge att beslut om lån som skall utgå från Lånefonden för allmänna samlingslokaler meddelas intill 8 000 000 kronor under budgetåret 1969/70,

b) till Lånefonden för allmänna samlingslokaler för budgetåret 1969/70 anvisa ett investeringsanslag av 4 000 000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1969

Ragnar Sveningsson (m) Bertil Strandberg (m)

Nr 585

Av herr Sveningsson m. fl., om ökad TV-övervakning av trafiken.

(Lika lydande med motion nr 656 i Andra kammaren)

Stockholm den 28 januari 1969

Ragnar Sveningsson (m) Vilhelm Erik Carlsson (m)

Arne Svenungsson (m)